

06.12.2013/EN

Wzorzec FCI nr 55

PULI

Kraj pochodzenia: Węgry

rewizja tłumaczenia angielskiego Mirosław Redlicki

Data publikacji obowiązującego wzorca: 20.10.2013

Użytkowość: Pies pasterski.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające (z wyjątkiem szwajcarskich psów do bydła)

Sekcja 1 - Psy pasterskie

Bez prób pracy .

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Pumi to rasa węgierskich psów pasterskich, pochodzenia azjatyckiego. Jego przodkowie w rejon Karpat przywędrowali niemal na pewno z dawnymi Madziarami, koczowniczym ludem hodowców bydła i owiec.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Pies średniej wielkości, krzepkiej, ale subtelnej budowy, o niezbyt delikatnym kośćcu, kwadratowej sylwetce, suchego typu konstytucji, dobrze umięśniony. Poszczególne części ciała nie są łatwe do oceny, gdyż cały pies porośnięty jest obfitą sierścią, tworzącą zbite płyty i sznury. Niezbędne jest więc, aby sędzia posługiwał się przy ocenie dotykiem. Sierść na głowie jest tak obfita, że głowa wydaje się okrągła, a oczy są niemal niewidoczne. Obficie owłosiony ogon, zawinięty nad grzbietem, powoduje, że linia górna zdaje się wznosić w kierunku zadu.

WAŻNE PROPORCJE:

- długość tułowia jest równa wysokości w kłębie,
- głębokość klatki piersiowej stanowi nieco mniej, niż połowę wysokości w kłębie,
- długość kufy stanowi jedną trzecią długości głowy.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Puli to pies o żywym temperamencie, nadzwyczaj zdolny do nauki. Kocha dzieci i jest doskonałym psem stróżującym, a budowa pozwala mu na uprawianie rozmaitych sportów.

GŁOWA:

Oglądana z przodu okrągła, oglądane z boku wydaje się eliptyczna.

Mózgoczaszka:

Czaszka: mała i delikatna, łuki brwiowe mocno rozwinięte.

Stop: ledwie widoczny.

□□

Trzewioczaszka:

Nos: niewielki, czarny.

Kufa: nie powinna być szpiczasta. Grzbiet nosa prosty.

Wargi: przylegające, ciemno pigmentowane.

Uzębienie: zgryz nożycowy, uzębienie pełne (42 zęby) zgodnie ze wzorem zębowym.

Oczy: średniej wielkości, ciemnobrązowe, osadzone trochę skośnie i umiarkowanie szeroko. Wyras żywy i inteligentny. Dobrze pigmentowane powieki przylegają ściśle do gałki ocznej.

Uszy: osadzone umiarkowanie wysoko, o szerokiej podstawie. Wiszące, kształtu litery V, z zaokrąglonymi końcami.

SZYJA:

Średniej długości, sucha, dobrze umięśniona, noszona pod kątem około 45 stopni do poziomu, obficie owłosiona.

TUŁÓW:

Linia górna: prosta, ale zarzucony na grzbiet ogon sprawia wrażenie, że wznosi się ku zadowi.

Kłęb: tylko nieznacznie wyróżnia się z linii górnej.

Grzbiet: średniej długości, suchy, prosty i umięśniony.

Lędźwie: bardzo mocno umięśnione, krótkie.

Zad: krótki, lekko opadający.

Klatka piersiowa: głęboka, długa, o dobrze wysklepionych żebrach.

Linia dolna i brzuch: łagodnie wznosząca się ku tyłowi.

OGON:

Osadzony średnio wysoko, płasko zakręcony na grzbiecie, obficie porośnięty gęstym włosem. Rozprostowany powinien sięgać stawu skokowego.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Łopatki: skośnie ustawione, dobrze przylegające. Pionowa linia, poprowadzona od kłębu, powinna przejść przez najbardziej wysuniętą do przodu i najgłębszą część klatki piersiowej. Kąt między łopatką i ramieniem wynosi 100 do 110 stopni.

Ramiona: średniej długości, dobrze umięśnione.

Łokcie: dobrze przylegające do tułowia. Kąt pomiędzy ramieniem i przedramieniem 120 do 130 stopni.

Przedramiona: Długie, proste, o wyraźnych, suchych mięśniach.

Łapy: krótkie, zaokrąglone, zwarte, o dobrze wysklepionych palcach. Pazury czarne lub ciemne, łupkowoszar. Opuszki ciemne i sprężyste. Łapy skierowane do przodu, równoległe wobec siebie, rozstawione umiarkowanie szeroko.

2

Kończyny tylne:

Ustawione umiarkowanie szeroko i równoległe. Kąt pomiędzy udem i miednicą 100 do 110 stopni. Kąt w stawie kolanowym 100 do 110 stopni.

Uda i podudzia: długie, dobrze umięśnione.

Stawy skokowe: suche, wyraźnie zaznaczone. *Śródstopia:* krótkie.

Stopy: nie tak zwarte ani wysklepione jak łapy,

RUCHY:

Nadzwyczaj dziarski i sprężysty, krok krótki, zwykle z charakterystycznym podskakiwaniem. Pies ma skłonność do obracania się w kółko.

SKÓRA:

Bez fałd, przylegająca, mocno pigmentowana. Widoczne partie skóry czarne lub łupkowoszare, bez względu na maść.

SZATA:

Sierść: włos szczenięcy jest gęsty, falisty lub kędzierzawy. Z czasem kępki włosa tworzą płaty i sznury. Sierść składa się z bardziej szorstkiego włosa okrywowego i delikatnego podszerstka; stosunek tych dwóch rodzajów włosa decyduje o rodzaju sierści. Jeśli włos okrywowy wyraźnie przeważa nad podszerstkiem, sierść jest luźna i odstająca. Gdy znacznie przeważa podszerstek, sierść pilśni się, ale jest zbyt miękka i trudna w pielęgnacji, co jest niepożądane. Gdy proporcja obu rodzajów włosa jest odpowiednia, co uwarunkowane jest genetycznie, sierść tworzy estetyczne wstęgi i sznury, łatwe w pielęgnacji.

Najdłuższe są sznury ma łędźwiach, zadzie i udach - sięgają 20-30 cm. Najkrótsze, na głowie i kończynach, mierzą 10-12 cm. Prawidłowa sierść na głowie to taka, która tworzy gęste sznury, pokrywające całą część twarzową. Niepożądany jest zarówno włos wyczesany, jak i zupełnie zaniedbany.

Maść:

- czarna,
- czarna z nalotem rdzawym lub szarym,
- płowa (fako) z wyraźną czarną maską.

- szara w dowolnych odcieniach

Dopuszczalna niewielka biała plamka na piersi o średnicy nie większej, jak 3 cm. Białe włosy między palcami nie stanowią wady.

- perłowo biała, bez żółtych nalotów.

□ □

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie:

pies 39-45 cm, idealnie 41-43 cm

suka 36-42 cm, idealnie 38-40 cm

Waga:

pies 13-15 kg

suka 10-13 kg

WADY:

Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa oraz zdolność do wykonywania pracy do której był tradycyjnie przeznaczony.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna lęklliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania
- - Brak jednego lub więcej zębów (siekaczy, kłów, P2-4, M1-2). P1 i M3 nie liczą się.
- - Przodozgryz lub tyłozgryz, krzywe szczęki.
- - Ogon noszony szablasto lub poziomo.
- - Sierść krótka lub gładka, włos luźno rosnący.
- - Wadliwe umaszczenie - niepożądany kolor lub znaczenia.
- - Wielkość poza limitem, określonym we wzorcu.

NB:

Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.

Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.